

عنوان مقاله:

مروری بر ضوابط ساختمانی طراحی بالکن در مسکن آپارتمانی در ایران و جهان

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی حقوق ساخت (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مجتبی پوراحمدی - استادیار گروه معماری، دانشکده معماری و هنر، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

رضا صدیقی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشکده معماری و هنر، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

خلاصه مقاله:

بالکن و تراس به عنوان فضاهای نیمه باز خصوصی در ضوابط ساختمانی مرتبط با مسکن آپارتمانی متداول در ایران جایگاهی حاشیه ای و کم اهمیت را به خود اختصاص می دهند. پژوهش حاضر به مطالعه بر ضوابط ساختمانی طراحی فضای نیمه باز خصوصی در پنج نمونه خارجی استرالیا (نیوساوث ولز)، استرالیا (ویکتوریا)، نیوزلند، ایرلند و انگلستان (شهر لندن) می پردازد. سپس با مقایسه نتایج حاصل از مطالعات فوق با ضوابط موجود در ایران تلاش می شود تا تحلیلی از دلایل ناکارآمدی ضوابط مربوط به ایران ارائه گردد. در ضوابط مبحث چهارم مقررات ملی ساختمان ایران کمینه مساحت بالکن ۱.۲۶ مترمربع و کمینه عرض مفید ۱.۰۵ متر برای تمامی انواع آپارتمان ها (از نظر تعداد اتاق خواب، متراژ، طبقات و...) در نظر گرفته شده است. در قوانین سایر کشورهای مورد مطالعه ضوابط طراحی فضای بالکن برای گروه های آپارتمانی در نظر گرفته می شود. اغلب این گروه بندی ها بر اساس تعداد اتاق خواب یا تعداد ساکنین در واحد مسکونی می باشد. میتوان اینگونه بیان نمود که میانگین مساحت اختصاص یافته به بالکن در کشورهای خارجی مورد مطالعه بین ۳ تا ۹ برابر و میزان عرض مفید اختصاص یافته بین ۱ تا ۲.۵ برابر اعداد اختصاص یافته به مساحت و عرض مفید بالکن در ضوابط مطرح شده در مبحث چهارم مقررات ملی ساختمان ایران می باشد که می تواند مورد توجه قانون گذاران واقع گردد.

کلمات کلیدی:

بالکن، فضای نیمه باز، ضوابط ساختمانی طراحی بالکن، مسکن آپارتمانی، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1411287>

